

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 14CoP/25/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6623201127
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Nemravová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2023:6623201127.2

Uznesenie

Krajský súd v Žiline v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Martiny Nemravovej, členov senátu JUDr. Róberta Bebčáka a JUDr. Miroslavy Korbašovej vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: U. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom ako matka, zastúpené kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Lučenec, dieťa rodičov: matka O. C. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale pobytom H. XXX/XX, XXX XX C., t. č. bytom D. XX, U., zastúpená: JUDr. Ondrej Szilágyi, advokát so sídlom W., U. a otec O. O. A., nar. XX.XX.XXXX, trvale pobytom D. Z. XXX/XX, XXX XX N., t. č. bytom H. Y. XX, N., zastúpený: LOVÁSZ LEGAL s.r.o., so sídlom Železničarska 18, 811 04 Bratislava, IČO: 54 626 048, za účasti Okresnej prokuratúry Lučenec, so sídlom F. Lehára 12, 984 80 Lučenec v konaní o návrhu matky na zmenu styku, o odvolaní otca proti uzneseniu Okresného súdu Lučenec č.k. 17P/72/2023-145 zo dňa 27. júna 2023, takto

rozhodol:

Uznesenie Okresného súdu Lučenec č.k. 17P/72/2023-145 zo dňa 27. júna 2023 vo výroku I. p o t v r d z u j e, vo výroku III. o d m i e t a a vo výrokoch II., IV., V., VI, VII. m e n í tak, že návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia z a m i e t a.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým uznesením vo výroku I. zrušil neodkladné opatrenie nariadené uznesením Okresného súdu Lučenec č.k. 17P/72/2023-28 zo dňa 29.03.2023. Zároveň výrokom II. nariadil neodkladné opatrenie, ktorým výrokom III. návrh matky na zákaz styku maloletej s otcom zamietol, výrokom IV. obmedzil styk otca s maloletou tak, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletou každú párnú sobotu v mesiaci v čase od 9:00 hod. do 11:00 hod. a každú nepárnu nedeľu v mesiaci v čase od 9:00 hod. do 11:00 hod. v prítomnosti matky maloletej s tým, že miesto stretnutia rodičov pred začiatkom styku bude miesto bydliska maloletej; výrokom V. matke uložil povinnosť maloletú na styk s otcom riadne pripraviť; výrokom VI. za otca udelil súhlas na psychologické vyšetrenie maloletej; výrokom VII. určil, že neodkladné opatrenie bude trvať do právoplatného skončenia konania vo veci samej vedenej pod sp. zn. 17P/72/2023.

2. O návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia súd prvej inštancie rozhodol podľa § 2 ods. 1 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilného mimosporového poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „CMP“), § 324 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), § 325 ods. 1 CSP, § 329 ods. 1 CSP, § 329 ods. 2 CSP, § 360 ods. 1 CMP, § 363 CMP a § 367 ods. 4 CMP. V odôvodnení svojho rozhodnutia súd prvej inštancie konštatoval, že zo správy z psychologického vyšetrenia, ktorá bola vypracovaná na základe údajov matky, nakoľko otec s vyšetrením maloletého dieťaťa nesúhlasil, vyplýva, že u maloletej je prítomná úzkostná symptomatológia viazaná na situácie odovzdávania dieťaťa zo strany matky do starostlivosti otca, ktorej pretrvávanie môže mať negatívny efekt na zdravie, psychický vývin dieťaťa a viesť k jeho neurotizácii. Klinický psychológ záverom odporučil realizovať odovzdávanie maloletej za prítomnosti kolízneho opatrovníka s cieľom objektivizovať správanie dieťaťa a identifikovať možné príčiny a odporučil spoluprácu oboch rodičov s referátom poradenských služieb na úrade práce, sociálnych

vecí a rodiny. Rovnako navrhol aj vyšetrenie maloletej detským psychológom. Táto správa spolu so správou (nečitateľnou) od detského gynekológa podľa názoru súdu prvej inštancie nepostačovala na zákaz styku otca s maloletou neodkladným opatrením. Matka vo svojom návrhu neosvedčila okamžitú potrebu závažného zásahu súdu do rodičovských práv spočívajúcom vo výslovnom zákaze styku otca s maloletým dieťaťom. Preto súd prvej inštancie jej návrh v tejto časti ako neodôvodnený zamietol. Zároveň podľa názoru súdu prvej inštancie realizácia styku otca s maloletou podľa nariadeného neodkladného opatrenia za súčasného stavu, kedy otec dieťa pri každom styku odvádza na matke bližšie neznáme miesto, nie je v záujme zdravého psychického vývoja maloleteho dieťaťa, keďže matka identifikovala, že problémy s maloletou vznikajú v prostredí, v ktorom sa s ňou otec zdržiava. Preto súd prvej inštancie obmedzil styk otca s maloletou a upravil stretávanie tak, že tieto budú prebiehať každú párnú sobotu v mesiaci od 9:00 hod. do 11:00 hod. a každú nepárnu nedeľu v čase od 9:00 hod. do 11:00 hod. za prítomnosti matky. Obmedzenie styku otca s maloletou je výrazný zásah do rodičovských práv a povinností a súd k nemu pristúpil zo závažných dôvodov, ktoré vznikli počas konania na strane maloletej. Otec bude mať takto, i keď len v obmedzenej miere, súdnym rozhodnutím zabezpečený kontakt s maloletou. Vzhľadom na tú skutočnosť, že tak klinický psychológ ako aj úrad práce, sociálnych vecí a rodiny odporučili vyšetrenie maloletej detským psychológom a otec odmieta dať súhlas s vyšetrením, je v záujme maloleteho dieťaťa, aby sa podrobilo predmetnému vyšetreniu, aby boli pravdivo zistené skutočnosti, ktoré tvrdí matka a aby sa zabránilo prípadným negatívnym dopadom na psychiku dieťaťa v prípade, ak sa potvrdia slová matky. Preto súd návrhu matky na udelenie súhlasu za otca vyhovel.

3. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote rozsiahle odvolanie otec. Navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil a návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia v celom rozsahu zamietol. Neodkladné opatrenie považuje za nezákonné a v celom rozsahu napadol. Namietol odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. a), b), h) CSP. Tvrdil tak, že na rozhodnutie súdu prvej inštancie neboli splnené procesné podmienky; súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Vo svojom odvolaní namieta, že súd prvej inštancie nesprávne založil svoju príslušnosť, pričom splnenie podmienky príslušnosti mal skúmať ex offio. Súd prvej inštancie pochybil aj v tom, že o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia bol príslušný rozhodovať v priebehu odvolacieho konania odvolací súd. Čo sa týka miestnej príslušnosti, súd prvej inštancie mohol z návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia zistiť, že miestne príslušným na rozhodnutie vo veci je Okresný súd Bratislava III (aktuálne Mestský súd Bratislava II) ako poručnícky súd maloletej, nakoľko matka vo svojom podaní výslovne označila rozsudok Okresného súdu Bratislava III, na základe ktorého sa upravuje styk. Napriek tejto skutočnosti súd prvej inštancie na plnej čiare odignoroval dikciu zákona, neaplikoval príslušné ustanovenie zákona o prenesenej príslušnosti a nielenže svojvoľne vydal neodkladné opatrenie, ale aj začal konanie vo veci samej na úpravu styku. Ďalšie pochybenie súdu prvej inštancie videl otec v tom, že podľa citovaných a vykonaných dôkazov, súd prvej inštancie nemal za osvedčenú potrebu zakázať jeho styk s maloletou. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že matka neosvedčila potrebu zásahu súdu, teda súd považoval predložené dôkazy za irelevantné. Okrem predloženia správy psychológa a detského gynekológa však matka k svojmu návrhu žiaden iný dôkaz nepriložila. Matka predložila súdu len tvrdenia, ktoré sú založené na jej subjektívnom vnímaní jeho osoby. Vo svetle záverov súdu prvej inštancie je potom podľa otca nepochopiteľné a prekvapivé uvažovanie, keď súd prvej inštancie dospel k záveru, že „Realizácia styku otca s maloletou podľa nariadeného neodkladného opatrenia za súčasného stavu, kedy otec dieťa pri každom styku odvádza na matke bližšie neznáme miesto, nie je v záujme zdravého psychického vývoja maloleteho dieťaťa, keďže problémy s maloletou matka identifikovala, že vznikajú v prostredí, kde sa otec s maloletou zdržiava...“. Tieto tvrdenia matky sa nedajú osvedčiť na účely nariadenia neodkladného opatrenia. Napriek tejto skutočnosti súd prvej inštancie bez kritickej úvahy prevzal tvrdenia matky do svojho rozhodnutia, v dôsledku čoho bolo neodkladné opatrenie vydané výlučne „na želanie matky“. Nad rámec uvedených skutočností podľa otca súd postupoval v rozpore so správou psychológa a správami z miestnych šetrení úradu práce, sociálnych vecí a rodiny, z ktorých je zrejmé, že konfliktná situácia rodičov má negatívny vplyv na maloleté dieťa, teda konfliktná situácia rodičov je osvedčenou právnou skutočnosťou a má pre dieťa traumatizujúci vplyv. Vo svetle týchto záverov je preto potrebné považovať rozhodnutie súdu, v zmysle ktorého sa styk uskutočňuje v prítomnosti matky za také, ktoré je priamo v rozpore so záujmami maloleteho dieťaťa. Súd prvej inštancie navyše svojou úvahou zasiahol do rodičovských práv otca, keď svoje rozhodnutie odôvodnil aj tým, že matka nevie, kde sa maloletá nachádza v čase styku s ním. Považuje za potrebné poukázať na jednostranné vnímanie spravodlivosti súdom, keď súd prvej inštancie ani v

jednom svojom rozhodnutí sa nevysporiadal s otázkou, či matka zmenila bydlisko maloletej zákonným spôsobom, či mu oznámila zmenu pediatra, či mu oznámila zmenu školského zariadenia, a či s týmito zmenami súhlasil. Na druhej strane súd prvej inštancie ho sankcionoval nepomerným obmedzením styku s odôvodnením, že matka nevie, kde je dieťa v čase, keď je s ním. Poukazuje na to, že je vyštudovaný lekár, s maloletou má vzorný vzťah a o maloleťu sa zaujíma. Zároveň platí, že v čase styku s dieťaťom je garantom starostlivosti o dieťa, ktoré doteraz bez problémov bolo zabezpečené. Má za to, že rozhodnutie o nariadení neodkladného opatrenia nie je náležite odôvodnené. Odôvodnenie nekorešponduje s výrokovou časťou rozhodnutia, totiž súd nepovažoval dôkazy predložené matkou za dostatočné, avšak svojim rozhodnutím vydal neodkladné opatrenie, ktorým značne zúžil styk maloletej s ním. Rovnako má za to, že zo spisu nevyplýva, že by si matka splnila dôkaznú povinnosť a že by označila dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Matka síce doložila do spisu listiny vo forme lekárskeho správ a trestných oznámení, avšak tieto listinné dôkazy sú založené výlučne na jej tvrdeniach, ktoré matka podľa vyjadrenia detského lekára maloletej žiada, aby boli zaznamenané v správe. Tieto dôkazy vyhodnotil aj súd prvej inštancie ako nepostačujúce. Dal do pozornosti, že v prípade, ak by gynekológ mal podozrenie z trestnej činnosti, je povinný túto skutočnosť nahlásiť orgánom činným v trestnom konaní, čo sa však nestalo. V tomto smere sa preto javí vyšetrenie detského gynekológa a následné podanie trestného oznámenia matkou ako účelové generovanie nezmyselných dôkazov, ktorými sa matka snaží zablokovať jeho rodičovské práva. Podľa jeho vedomosti mala matka pri prehlásení maloletej k novej pediatričke výslovne žiadať, aby bola maloletá kompletne vyzlečená, aj keď to administratívne prehlásenie k inému lekárovi nevyžaduje. Následne matka apelovala na pediatričku, aby dôkladne prešetrila genitálie maloletej, opäť bez relevantného dôvodu. Listinné dôkazy doložené do spisu ani súd prvej inštancie nepovažoval za relevantné. Domnieva sa, že ak nejaké nálezy objektívne na genitáliách maloletej existujú, spôsobuje ich práve matka, ktorá sa snaží o zamedzenie jeho styku s maloletou a pri tomto svojom zámere sa nezdráha zneužívať maloleťu, aby sa mu pomstila. Považuje za potrebné zdôrazniť, že matka svojim konaním bez jeho súhlasu konala v rozpore so záujmom maloletej, kedy len na základe svojvoľného rozhodnutia presťahovať maloleté dieťa do U., obmedzila výkon jeho rodičovských práv a povinností a porušila právo maloletej na styk a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov. Takýmto konaním maloleté dieťa vyňala z doterajšieho sociálneho a rodinného zázemia a premiestnila maloleťu do takej vzdialenosti, že maloleté dieťa úplne odňala z prirodzeného plnohodnotného výchovného vplyvu z jeho strany. Matka rovnako bez jeho súhlasu ako rovnocenného rodiča zmenila maloletej trvalé bydlisko, pediatra a predškolské zariadenie. V zmysle zákona o rodine však ide o podstatné otázky týkajúce sa maloletého dieťaťa, o ktorých v prípade nezhody rodičov rozhoduje súd. Dôvody konania matky prezentované v jej podaniach smerujúce k jej odsťahovaniu, nepovažuje za dôvodné. Vzhľadom na zamestnanie matky a jej príjem, nemožno vyhodnotiť životnú situáciu matky ako hraničnú, v tiesni, ktorá by bola odkázaná na pomoc rodičov. Matka je lekárka, má vlastné podnikanie v N., ako lekár si nájde zamestnanie kedykoľvek a kdekoľvek. Má bytové možnosti v N.. Uvedené a matkou prezentované skutočnosti, ktoré majú byť dôvodom jej rozhodnutia presťahovať maloleťu do U., navyše prakticky bezprostredne po vydaní rozsudku o úprave styku, je potrebné vyhodnotiť skôr ako účelové. Matka v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia uvádza nepravdivé informácie. Po tom, čo mu matka oznámila presťahovanie maloletej, bol pripravený s maloletou sa stretávať podľa styku určeného súdnym rozhodnutím. Navyše je v rozpore s logikou, aby z dôvodu vzdialenosti bydlísk oboch rodičov, matka žiadala o skrátenie styku s maloletou cez víkend. Nie je pravdou, že maloletá sa s ním stretávať nechce, že má zo styku traumy. Maloletá ho miluje a je pri styku s ním šťastná, bezprostredná, uvoľnená a komunikuje. Pokiaľ matka uvádzala konkrétne termíny, kedy mala byť maloletá traumatizovaná, do spisu doložil fotografie, ktoré jasne svedčia o tom, že dieťa je s ním spokojné. Pokiaľ matka tvrdí, že dieťa je v jej prítomnosti agresívne, má zlú náladu a je plačlivé, potom je potrebné zvážiť, či nie je problém práve na jej strane. Neobstojí tvrdenie matky, podľa ktorého maloletá spomína jeho priateľku a jej synov od novembra, nakoľko sa s priateľkou prvýkrát stretol v novembri 2022 a maloletá sa s ňou stretla o dvadsať dní, a to na obede, pričom jej synovia s nimi neboli, a teda o nich maloletá nemohla ani hovoriť. Nie je pravdou ani to, že maloletá sa pravidelne stretáva s maloletými deťmi jeho priateľky. Prvýkrát sa deti stretli 08.01.2023 na verejnosti v nákupnom centre, kde sa hrali pod dozorom v detskej zóne, dňa 28.05.2023 sa stretli v mieste W. a 17.06.2023 v aqua parku pri U. v O.. Od marca 2023 sa s maloletou stretáva takmer vždy na verejnosti, a preto je nemysliteľné, aby dochádzalo k takému zneužívaniu z jeho strany alebo tretích osôb, ako to opisuje matka. Je potrebné si uvedomiť, že maloletá je trojročné dieťa, ktoré nie je objektívne schopné vymyslieť vetu „mamička keď nepoviem ani jedno slovo, zoberieš ma naspäť k sebe“, nejedná sa v žiadnom prípade o slová maloletej, ale o vymyslené slová matky, ktorými sa snaží dosiahnuť súdne rozhodnutia podľa vlastných predstáv, ktoré však nekorešpondujú so záujmom dieťaťa. Rovnako aj situácia zo dňa 17.06.2023 je podľa otca len výplod matkinej fantázie, lebo ak by

tieto skutočnosti boli pravdivé, matka by mu odmietla dieťa vydať už pri predchádzajúcich stykoch a v žiadnom prípade by sa nesnažila maloletú prehovoriť, aby k nemu šla, keďže bojuje už od počiatku len za to, aby bol jeho styk s maloletou čo možno najviac obmedzený. Úplne popiera tvrdenie matky ohľadom údajného sexuálneho násillia v čase, keď je maloletá v jeho starostlivosti, a to tak zo svojej strany ako aj zo strany kohokoľvek iného. Maloletú má v čase styku neustále na očiach a nikdy by nedovolil, aby jej niekto ublížil. Naopak, je to práve matka, ktorá vláči trojročné dieťa po lekároch a neustále si fotí jej genitálie, čo nepovažuje za zdravý a normálny prístup rodiča k dieťaťu. Čo sa týka pocikávania maloletej, tak toto je nepodložené tvrdenie matky. Pokiaľ by sa aj maloletá pocikávala, môže to byť zapríčinené iným dôvodom, napríklad vytrhnutím maloletej z jej prirodzeného prostredia, zmena bydliska, zmena škôlky a podobne. Nové skutočnosti zapríčinila práve matka. Dopytoval sa ohľadom pocikávania v škôlke, kde mu bolo oznámené, že zo začiatku s tým mala maloletá problémy, ale po veľmi krátkom čase tieto pominuli a u maloletej takýto problém už neevidujú. Na rozdiel od matky sa nesnaží maloletú manipulovať a štváť proti tej. Výrok, ktorým súd rozhodol o udelení súhlasu matke na vykonanie psychologického vyšetrenia, je rovnako zásah do jeho rodičovských práv. Súd prvej inštancie neudelil súhlas matke na vyšetrenie v konkrétnom zariadení alebo u konkrétneho detského psychológa. Upozornil, že súčasné štádium konania o nariadenie neodkladného opatrenia neindikuje potrebu psychologického vyšetrenia dieťaťa a už vôbec nie je zákonné o tejto skutočnosti rozhodovať neodkladným opatrením. Vo vzťahu k správe detského psychológa uviedol, že postup psychológa bude predmetom skúmania príslušných dozorcovských orgánov. Psychologička vyhotovila správu bez prítomnosti maloletej výlučne na základe tvrdení matky, teda nemohla hodnoverne overiť reakcie maloletej a jej vyjadrenie k celej veci. Navyše na takýto úkon spojený s vyšetrením maloletého dieťaťa musia dať súhlas obaja rodičia. Otec si uplatnil trovy vo výške 652,98 Eur.

4. Matka k vyjadreniu otca uviedla, že sa s ním nestotožňuje. Má za to, že súd prvej inštancie na základe ňou podaného návrhu dospel k správnym skutkovým zisteniam, správne posúdil vec po právnej stránke a rozhodol predovšetkým v záujme maloletej. Námietku miestnej príslušnosti vznesenú otcom v podanom odvolaní považuje za nedôvodnú a účelovú. Je preukázané, že maloletá má trvalý pobyt v okrese U. a tam sa aj reálne zdržiava už takmer 3,5 mesiaca. Rozhodujúcim kritériom pre určenie miestnej príslušnosti súdu je podľa § 112 CMP skutočné bydlisko maloletej. Má za to, že je v najlepšom záujme maloletej, aby predmetné konanie prebiehalo v obvode tohto súdu, v ktorom má maloletá bydlisko ako aj v súlade s kritériom hospodárnosti. Súd prvej inštancie logicky odôvodnil svoje rozhodnutie, kedy konštatoval, že len na základe ňou predložených dôkazov, nie je možné vysloviť zákaz styku (ktorý ani nevyslovil), avšak na strane druhej uviedol, že je potrebné na ne prihliadnuť pri hodnotení dôkazov..., z ktorého dôvodu rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti uznesenia. Súd prvej inštancie správne konštatoval aj to, že na zistenie skutočnosti, či styk otca s dieťaťom ohrozuje jeho fyzické a psychické zdravie, vyžaduje spoluprácu s odborníkmi, pretože jedine v ich kompetencii (nie v otcovej), je vyvodit' závery, čo je skutočnou príčinou toho, že maloletá odmieta svojho otca a či jej odmietavý postoj, strach, plač, demonštratívne správanie v čase, kedy má ísť k otcovi, nesúvisí s jej priznaním zo dňa 17.06.2023. Rovnako súhlasí s tým, že je v záujme maloletého dieťaťa, aby sa podrobilo psychologickému vyšetreniu, a to aj za tým účelom, aby boli pravdivo zistené skutočnosti, ktoré tvrdí matka a aby sa následne zabránilo prípadným negatívnym dopadom na psychiku dieťaťa v prípade, ak sa potvrdia jej slová. Navyše potrebu spolupráce psychológa s maloletou uviedol aj kolízny opatrovník a klinický psychológ. Odbornú pomoc prostredníctvom detského psychológa odporučila už na jeseň roku 2022 SMS C. so sídlom v N., ktorá poukázala na to, že prerušovaná dochádzka v škôlke nie je vhodná celkovo pre deti a už vôbec nie pre maloletú, ktorej sa režim do materskej školy v priebehu niekoľkých mesiacov až trikrát zmenil a ktorá mala celkový problém s adaptáciou, čo sa negatívne prejavovalo na jej správaní. Nakoľko vedela, že otec s detským psychológom nikdy súhlasiť nebude, odborníka nevyhľadala. Otec sa odmietavo staval k akejkolvek psychologickému pomoci, ktorá im bola dokonca odporučená na pojednávaní Okresným súdom Bratislava III a túto psychologickú intervenciu rázne odmietol. Pod tlakom ďalšieho pojednávania otec nakoniec s psychologickým sedením súhlasil, avšak nikdy sa ho nezúčastnil, napriek opakovaným pozvaniam. Pokiaľ sa jedná o jej možnosť okamžite podať trestné oznámenie, tak takúto možnosť nemala. Aj keď opakovane pozorovala zmeny na genitáliách maloletej dúfala, že sa obavy nenaplnia a snažila sa pôvod vzniku zmien zisťovať v prvom rade od otca maloletej, nakoľko ich spozorovala vždy po tom, ako trávila maloletá čas s otcom, ktorý však aj napriek jej otázkam v tomto smere, bagatelizoval ňou položené otázky ohľadom danej témy. K potrebe začať túto záležitosť riešiť prostredníctvom na to príslušných inštitúcií pristúpila hneď po tom, ako sa dňa 17.06.2023 maloletá spontánne o tom zmienila. Povedala jej to sama maloletá, ba dokonca sa o tom opakovaním zmieňuje aj pred inými, a to aj cudzími osobami. Vzhľadom na závažnosť takéhoto tvrdenia

je potrebné overiť jeho pravdivosť. Keď sa otec dozvedel, že navštívila klinickú psychologičku, v tom čase ešte bez maloletej, nemal najmenší problém ju telefonicky kontaktovať a dotazovať sa arogantným spôsobom, akým právom si dovoľila vôbec vydať správu zo psychologického šetrenia. Z toho dôvodu žiadala, aby ňou zvolený psychológ bol maloletej ustanovený. Navyše za dosť podstatné považuje aj si položiť otázku, a teda, že z akého dôvodu otec už tretí týždeň v poradí neprišiel navštíviť maloletú ani raz, pokiaľ vo svojich vyjadreniach v odvolaniach poukazuje na veľmi závažné porušenie jeho práv ako otca na rovnocenný a rovnoprávny styk s maloletou. Domnieva sa, že je to práve preto, že si je veľmi dobre vedomý toho, že by ho maloletá odmietla priamo pred ňou a ona by to potom použila ako argument v prebiehajúcom konaní. Týmto sa preto potvrdzuje iba jediné, a teda, že otcovi je odmietavý postoj maloletej veľmi dobre známy, práve preto sa snaží súdu prostredníctvom zaslaných fotografií túto pravdu vyvrátiť a na stretnutiach s maloletou za prítomnosti matky nechodiť. Čo sa týka jej presťahovania a dôvodov k nemu uviedla, že po skončení medicíny sa zamestnala v ústave súdneho lekárstva, kde ale v čase jej nástupu nebolo trvalé pracovné miesto a v tom čase nebolo možné si z daného odboru urobiť ani atestáciu, nakoľko daný odbor nebol akreditovaný. Z tohto dôvodu sa rozhodla, že si zmení odbor, pričom si vybrala urgentnú medicínu. V roku 2017 sa zapísala do atestačnej prípravy z odboru urgentná medicína. Následne sa stretla s otcom maloletej, ktorý tiež pracoval v rovnakom odbore ako záchranár. Po materskej dovolenke sa plánovala vrátiť k práci záchranára, ale vzhľadom na nepravdivosť služieb, psychickú a fyzickú náročnosť vyplývajúcu z tohto povolania a predovšetkým kvôli maloletej si vybrala kludnejší odbor všeobecné lekárstvo pre dospelých. Pravidlá na získanie atestácie zo všeobecného lekárstva sú dosť problematické, pretože lekár, ktorý si chce urobiť atestáciu má dve možnosti, prvou je tzv. rezidentský program a druhá urobiť si atestáciu bez rezidentského programu. Prvá možnosť, teda rezidentský program znamená, že tri roky by musela byť zamestnaná v nemocnici od rána do večera a odšťahovanie potrebných oddelení a následná atestácia, čo pre ňu vzhľadom na to, že je slobodná matka bez zázemia v N., neprichádzalo do úvahy. Preto sa rozhodla pre druhú možnosť. Nakoľko nespĺňala podmienky pre zapísanie do atestačnej prípravy bez rezidentského programu, jediná jej možnosť ako si spraviť atestáciu a byť plnohodnotným lekárom po stránke platovej aj profesijnej, bolo požiadať o pomoc brata, ktorý je vlastníkom ambulancie v U. a jeho okolia, a ktoré už fungujú viac ako dva roky. Z tohto dôvodu sa s maloletou presťahovala do U., kde si našla bývanie.

5. Ďalšie vyjadrenia k odvolaniu podané neboli.

6. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP a § 3 ods. 5 písm. a/ CMP) po zistení, že odvolanie bolo podané oprávneným subjektom (§ 359 CSP v spojení s § 2 ods. 1 a 2 a § 7 CMP), včas (§ 362 ods. 1 CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP) a smerovalo proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 355 ods. 2 v spojení s § 357 písm. d) CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP) bez nariadenia pojednávania podľa § 378 ods. 1 a § 329 ods. 1 CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP, preskúmal napadnuté uznesenie v rozsahu vyplývajúcom z § 65 CMP s tým, že odvolacími dôvodmi nie je viazaný (§ 66 CMP) a napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie, tak ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia odvolacieho súdu, podľa § 387 CSP v časti potvrdil, podľa § 388 CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP v časti zmenil a podľa § 386 písm. b) CSP v časti odvolanie otca odmietol.

7. Otec vo svojom odvolaní uviedol, že napáda uznesenie súdu prvej inštancie v celom rozsahu. Vo svojom odvolaní namietal proti výroku I súdu prvej inštancie, že o návrhu matky rozhodoval miestne nepríslušný súd. Odvolací súd vo vzťahu k tejto odvolacej námietke uvádza, že podľa obsahu spisového materiálu okresného súdu je na mieste záver, že síce v čase vydania neodkladného opatrenia bola daná príslušnosť Okresného súdu Bratislava III, vychádzajúc z úpravy práv a povinností k maloletemu dieťaťu na základe rozsudku č.k. 39/176/2021-23 zo dňa 29. septembra 2022, avšak s poukazom na uznesenie Mestského súdu Bratislava II č.k. B3-37P/87/2023-43 zo dňa 27.7.2023 (čl. 275 spisu) došlo k preneseniu miestnej príslušnosti na okresný súd Lučenec. Odvolací súd s poukazom na § 67 CMP konštatuje, že otcom v odvolaní namietaný postup okresného súdu (v rozsahu výroku I. uznesenia okresného súdu), nezakladal vadu konania, ktorá by mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci okresným súdom, takže odvolací súd potom na ňu neprihliadol. Pripomína sa na tomto mieste, že § 113 CMP umožňuje aj miestne nepríslušnému súdu, v konaní o starostlivosti súdu o maloleťoch vydať neodkladné opatrenie, pričom v prejednávanej veci sa jedná o súd, v obvode ktorého sa maloletá zdržuje. Vo vzťahu k odvolacej námietke otca, ktorou napadol správnosť výroku uznesenia okresného súdu, ktorým bolo zrušené rozhodnutie Okresného súdu Lučenec č.k. 17P/72/2023-145 zo dňa 27. júna 2023 odvolací súd poukazuje na § 334 CSP. Cez Čl. 2 CSP a z dôvodu zachovania právnej istoty vo vzťahu k prijatým záverom odvolacím súdom v tejto rovine sa odkazuje, len primerane a podporne i na rozhodnutie

Najvyššieho súdu SR sp.zn. R 133/2014, v zmysle ktorého „...aby bolo v zmysle § 77 ods.2 OSP zrušené predbežné opatrenie okresným súdom, je vecne príslušný okresný súd aj vtedy, keď sa takýto návrh podá až v čase rozhodovania krajského súdu o odvolaní proti rozhodnutiu okresného súdu“. Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté rozhodnutie okresného súdu vo výroku I. potvrdil ako vecne správne v zmysle úpravy § 387 ods. 1 CSP.

8. Súd prvej inštancie vo výroku III napadnutého uznesenia návrh matky na zákaz styku s otcom zamietol. Otec v odvolaní napadol tento výrok rozhodnutia, hoci toto rozhodnutie bolo v jeho prospech. Podľa § 386 písm. b) CSP, odvolací súd odmietne odvolanie, ak bolo podané neoprávnenou osobou. Podateľ odvolania je oprávnená strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. V prípade, ak je odvolanie podané osobou, ktorá nie je oprávnená na podanie odvolania, odvolací súd takéto odvolanie uznesením odmietne. Keďže otcovi bolo výrokom III napadnutého uznesenia okresného súdu vyhovené, resp. rozhodnutie nebolo v jeho neprospech, nebol oprávnený na podanie odvolania. Odvolací súd preto musel jeho odvolanie proti výroku III uznesenia okresného súdu odmietnuť.

9. Podľa § 2 ods. 1 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

10. Podľa § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

11. Podľa § 328 ods. 1 CSP, ak súd nepostupoval podľa § 327, nariadi neodkladné opatrenie, ak sú splnené podmienky podľa § 325 ods. 1, inak návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne.

12. V zmysle Dohovoru o právach dieťaťa majú obidvaja rodičia právo o svoje deti sa starať rovnako. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na nález Ústavného súdu ČR z 15. marca 2016, sp. zn. III. ÚS 2298/15 ako aj Dohovor o právach dieťaťa, z ktorých vyplýva, že ak súd rozhoduje o úprave styku rodičov s dieťaťom, musí zohľadniť tú skutočnosť, že obidvaja rodičia majú právo na osobnú starostlivosť o dieťa zásadne v rovnakej miere, pričom tomu zodpovedá aj právo dieťaťa na starostlivosť obidvoch rodičov. Z uvedeného pramení aj tá skutočnosť, že obmedzenie styku dieťaťa s jedným rodičom nie je v záujme maloletého dieťaťa a je v rozpore s jeho právom na starostlivosť oboch rodičov. Zásah do práva styku rodiča s maloletým dieťaťom je preto možný len z vážnych dôvodov tak, aby došlo k vytvoreniu predpokladov pre dosiahnutie spravodlivej rovnováhy medzi dotknutými záujmami maloletých detí a rodičov a aby výkon starostlivosti o maloleté deti bol v najlepšom záujme maloletých detí a zabezpečoval tak pre maloleté deti najlepšiu úpravu rodičovských práv a povinností.

13. Vzhľadom na to, že účelom neodkladného opatrenia je predovšetkým rýchla i keď len dočasná úprava právnych pomerov účastníkov, je v konaní vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa súd povinný pri nariadení neodkladného opatrenia v záujme maloletého dieťaťa starostlivo uvážiť, či sú pre takéto opatrenie splnené všetky zákonné podmienky. Musí byť daná naliehavá potreba predbežnej úpravy a nárok musí byť osvedčený, keďže potreba okamžitej reakcie súdu neumožňuje vykonanie dokazovania ako v konaní vo veci samej. Preto aj existencia závažných dôvodov pre obmedzenie styku rodiča s dieťaťom neodkladným opatrením musí byť tak osvedčená, aby nebolo pochyb o potrebe takejto, aj keď len dočasnej úpravy.

14. Odvolací súd vo vzťahu k zostávajúcim, napadnutým výrokom II., IV, V, VI, VII starostlivo zvážil, či sú splnené všetky zákonné podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia, ako ho nariadil súd prvej inštancie, pričom má za to, že k potrebe nariadenia takéhoto neodkladného opatrenia neboli dostatočne osvedčené rozhodujúce skutočnosti, a teda, že nie je v záujme maloletej, aby sa nestretávala s otcom v rozsahu styku upravenom rozsudkom Okresného súdu Bratislava III č.k. 39/176/2021-23 zo dňa 29. septembra 2022. Matka vo svojom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia na zákaz styku maloletej s otcom uvádzala jednak zmeny správania maloletej pred alebo po styku s otcom - plačlivosť, smútok, hysterickosť, mrzutosť a občasné pomočovanie. Ďalším dôvodom bolo spozorovanie neobvyklého nálezu na genitáliách maloletej po styku (asi 5krát), ku ktorým malo dôjsť podľa opisu matky počas trvania tohto styku, kedy nie je zrejme ako ku nim došlo.

15. Podľa názoru odvolacieho súdu matkou uvádzané dôvody nariadenia neodkladného opatrenia a matkou osvedčené skutočnosti nevytvárajú priestor pre obmedzenie styku otca s maloletou. Pokiaľ matka poukazovala na správu z psychologického vyšetrenia klinickej psychologičky, z jej obsahu je zrejme, že táto bola spísaná na základe informácií od matky a bez prítomnosti maloletej (dňa 9.6.2023), avšak ani z nej nevyplýva potreba obmedzenia kontaktu otca s maloletou. V odporúčaní klinický psychológ navrhuje realizáciu odovzdávania maloletej za prítomnosti kolízneho opatrovníka s cieľom objektivizovať správanie maloletej a identifikovať možné príčiny správania maloletej. Zo správy, aj ktorou matka osvedčovala potrebu obmedziť styk otca s maloletou nevyplýva, že by príčinou neobvyklého

správania maloletej bol práve otec, resp. styk s otcom, ale ani potreba jeho obmedzenia. Správu psychológa vo vzťahu k styku s otcom je možné, podľa názoru odvolacieho súdu, nanajvýš vyhodnotiť ako odporúčanie na zmenu preberania a odovzdávania maloletej.

16. Ďalším dôvodom na zákaz styku otca s maloletou mal byť opakovaný nález na genitáliách maloletej po styku s otcom. Matka uvedené skutočnosti osvedčovala nečitateľnou lekárskou správou ako aj zápisnicou o trestnom oznámení zo dňa 20.06.2023 a jej doplnení zo dňa 21.06.2023. Z doplnenia zápisnice je zrejmé, že matka nevidí problém s realizáciou styku otca s maloletou bez prítomnosti tretích osôb („...že podľa slov mojej dcéry dedukujem, že otec vrátil dieťa v poriadku pravdepodobne vždy keď bol s dcérou sám, ale keď prišla s vyššie uvedenými neobvyklými nálezmi, vtedy spomínala vždy chlapcov.“). V doplnení zápisnice matka sprostredkovala vyjadrenie maloletej, ktorá jej mala povedať „že jej U. začal dávať pršteky do pipinky a ona sa veľmi bála, povedala, že tatinko bol pri nej.“. Z odvolania otca, ako aj z jeho podaní tvoriacich obsah súdneho spisu je zrejmé, že má maloletú rád, zaujíma sa o ňu a uvedomuje si, že je garantom starostlivosti o maloletú počas styku. Je preto ťažko predstaviteľné, že by sa situácia mohla odohrať tak ako ju podľa matky opisuje maloletá, minimálne vo vzťahu k prítomnosti otca. Matka sa v trestnom oznámení zmienila aj o priebehu gynekologického vyšetrenia maloletej, kedy gynekológ sa jej spontánne spýtal na onanovanie maloletej a až na základe následnej otázky matky nevytlúčil poranenie maloletej druhou osobou („Doktor sa ma pýtal, či malá onanuje, ja som povedala, že nie, spávame v jednej posteli a to by som si naozaj všimla a ani zo škôlky mi nič také nehlásili. Keď som sa lekára opýtala. Či to môže byť spôsobené aj cudzou osobou, lekár povedal, že to nemôže vylúčiť a mám ísť podať trestné oznámenie“). Znením obsahu trestného oznámenia podaného matkou (s ktorým sa súd prvej inštancie osobitne nevyssporiadal), je spochybnené odôvodnenie súdu prvej inštancie, že „Realizácia styku otca s maloletou podľa nariadeného neodkladného opatrenia za súčasného stavu, kedy otec dieťa pri každom styku odvádza na matke bližšie neznáme miesto, nie je v záujme zdravého psychického vývoja maloletého dieťaťa, keďže problémy s maloletou matka identifikovala, že vznikajú v prostredí, kde sa otec s maloletou zdržiava...“. Z osvedčených skutočností nie je naopak možné, podľa názoru odvolacieho súdu, zasiahnuť žiadnym spôsobom a už vôbec nie tak výrazne ako to urobil súd prvej inštancie, do práva otca ako aj maloletej na vzájomný kontakt - styk. Odvolací súd sa stotožňuje s odvolacou námietkou otca, že súd prvej inštancie na jednej strane nepovažoval dôkazy predložené matkou za dostatočné na jeho zákaz styku s maloletou, avšak svojim rozhodnutím vydal neodkladné opatrenie, ktorým značne zúžil styk maloletej s ním s odôvodnením, že matka nevie, kde je maloletá v čase realizácie styku. Odvolací súd zdôrazňuje, že otec nie je zaviazaný povinnosťou oznamovať matke miesto, kde sa bude zdržiavať s maloletou počas jeho styku s ňou a ani kto bude alebo nebude pri tomto styku prítomný. V rámci rozhodovania o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia súd nemá možnosti pre vykonanie riadneho dokazovania, je limitovaný lehotami a potrebou okamžitého zásahu, pričom vychádza len z tvrdení, ktoré sú uvedené v návrhu na vydanie neodkladného opatrenia, predložených dôkazov a vyjadrení. Z uvedených dôkazných prostriedkov odvolací súd nepovažuje za osvedčené, že podmienky na nariadenie neodkladného opatrenia sú splnené, a teda že by sa realizáciou styku otca s maloletou v rozsahu určenom posledným rozhodnutím, ohrozovalo fyzické alebo psychické zdravie maloletej. Odvolaciemu súdu sa javí ako vhodné, v kontexte kvality vzťahov rodičov, poznamenať, že maloletá je ich spoločným dieťaťom, ani jeden z nich nie je pre maloletú viac alebo menej dôležitý. Maloletá potrebuje pocit prítomnosti ich oboch v jej živote ako aj pocit určitej istoty, že rodičia sú pre ňu tie najpodstatnejšie osoby. Odvolací súd chápe obavy matky o maloletú, ale chápe aj otca, ktorý bojuje o zachovanie vzťahu s maloletou, čo je pre maloletú len prínosom. Nálezy maloletej sú objektivizované (osvedčené) gynekologickým vyšetrením, čo odôvodňuje obavy matky, preto je potrebné, aby obaja rodičia spolupracovali pri objasnení ich pôvodu, a to zvýšeným pozorovaním maloletej v domácom prostredí, požiadanim školského zariadenia o pozorovanie správania maloletej, a otec zvýšeným dozorom nad maloletou počas realizácie jeho styku s ňou, realizovaním styku len vo dvojici, až do zobjektivizovania dôvodu ich vzniku.

17. Odvolací súd sa rovnako stotožnil s odvolacou námietkou otca, ktorá smerovala k výroku VI. napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie - nahradeniu jeho súhlasu na psychologické vyšetrenie maloletej, ktorý súd prvej inštancie jednak nenahradil vo vzťahu ku konkrétnemu zariadeniu alebo ku konkrétnemu detskému psychológovi a nariadil ho napriek tomu, že štádium konania o nariadenie neodkladného opatrenia neindikuje potrebu psychologického vyšetrenia dieťaťa. Odvolací súd po dôkladnom preštudovaní návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia, v ktorom matka mala osvedčiť nevyhnutnosť riešenia tejto otázky neodkladným opatrením konštatuje, že v návrhu matka potrebu nahradenia súhlasu otca neosvedčila. K nahradeniu súhlasu matka v podstate v návrhu iba konštatovala, že otec jej ho udeliť odmietol, pričom nešpecifikovala, v akom zariadení sa má psychologické vyšetrenie realizovať; nepriložila tlačivo písomného súhlasu, na ktorom mal byť

súhlas otca nahradený. Je pravdou, že zo správy z psychologického vyšetrenia Ambulancie klinickej psychológie PSYCHOVITAL s.r.o. bolo „aj vyšetrenie dieťaťa detským psychológom“ považované za nápomocné, rozhodne nebolo označené za nevyhnutné, naliehavé, kedy by bez jeho realizácie bol ohrozený zdravý vývoj maloletého dieťaťa. Krajský súd zdôrazňuje, že neodkladné opatrenie nemá slúžiť účelu obchádzania riadneho konania vo veci samej, ktoré je potrebné na zistenie skutočného stavu, ak sa rodičia nevedia dohodnúť o podstatnej otázke týkajúcej sa ich maloletého dieťaťa.

18. Pozornosti odvolacieho súdu neuniklo, že súd prvej inštancie nesprávne rozhodol, keď vo výroku svojho neodkladného opatrenia nezohľadnil podstatnú otázku, ktorou je zmena pôvodných rozhodnutí, pričom výrok tak, ako je uvedený, nemožno považovať za správny. Povinnosťou súdu bolo zmeniť pôvodné rozhodnutie, ktorého sa jeho nové rozhodnutie dotýkalo. Podľa § 26 zákona o rodine, ak sa zmenia pomery, súd môže aj bez návrhu zmeniť rozhodnutie o výkone rodičovských práv a povinností alebo dohodu o výkone rodičovských práv a povinností. Pre rozhodnutie súdu je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia a súd pri rozhodovaní neprihliada na okolnosti, ktoré by len prípadne mohli v budúcnosti nastať. Ak by sa v čase po rozhodnutí o výkone rodičovských práv a povinností alebo dohode rodičov o výkone rodičovských práv a povinností zmenili pomery, súd môže aj bez návrhu zmeniť toto rozhodnutie alebo dohodu o výkone rodičovských práv a povinností. Tiež treba prihliadnuť na § 121 CMP, podľa ktorého rozsudky o úprave výkonu rodičovských práv a povinností a výžive maloletých a o priznaní, obmedzení alebo o pozbavení rodičovských práv a povinností alebo o pozastavení ich výkonu možno zmeniť alebo zrušiť aj bez návrhu, ak sa zmenia pomery. Primerane to platí rovnako aj na rozhodnutia vo forme uznesenia. Pri rozhodovaní súdu o zmene právoplatného rozhodnutia v týchto veciach nejde o nové rozhodnutie, ale len o porovnanie stavu v čase pôvodného rozhodovania s neskoršími okolnosťami za účelom posúdenia toho, či sa zmenili okolnosti, ktoré sú rozhodujúce pre úpravu výkonu rodičovských práv a povinností, určenie výživného alebo priznanie, obmedzenie, pozbavenie rodičovských práv a povinností alebo pozastavenie ich výkonu. Civilný mimosporový poriadok neustanovuje, aké dlhé obdobie by malo prejsť od právoplatnosti pôvodného rozhodnutia na to, aby súd mohol zmeniť toto právoplatné rozhodnutie, keďže táto skutočnosť je pre naplnenie predpokladov pre zmenu rozsudku (uznesenia) podľa § 121 CMP v zásade irelevantná. Pri zmene takéhoto rozhodnutia už súd nemôže preskúmať správnosť pôvodného rozsudku, môže sa zaoberať len otázkou, či došlo k zmene rozhodujúcich pomerov. Ak súd vyhovie návrhu na zmenu rozhodnutia podľa § 121 CMP, musí vo výroku rozsudku vyjadriť, že ide o zmenu pôvodného rozsudku (uznesenia). Zmena pomerov môže zahŕňať tak zmenu pomerov na strane niektorého z rodičov (strata zamestnania, závažné ochorenie a pod.), ako aj zmenu pomerov na strane dieťaťa, najmä jeho potrieb (vek, štúdium, zdravotný stav a pod.). Civilný mimosporový poriadok však pod pojmom zmena pomerov rozumie len zmenu podstatnú a závažnú, nie zmeny krátkodobého charakteru. Malo by ísť o podstatné zmeny v tých skutočnostiach, ktoré tvorili skutkový základ rozhodnutia. Súd musí pri rozhodovaní prihliadať na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby a stabilitu výchovného prostredia, ako aj na právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom. Ako bolo judikované aj v R 97/1967, zmena pomerov odôvodňuje zmenu rozhodnutia o výchove maloletého dieťaťa alebo súdom schválenej dohody rodičov o výchove maloletého dieťaťa len vtedy, ak iné okolnosti prevažujú nad požiadavkou stálosti výchovného prostredia maloletého dieťaťa. Tak je to obvykle v tých prípadoch, v ktorých sa skôr vykonaná úprava výchovy maloletého dieťaťa stane vzhľadom na zmenu pomerov úpravou, ktorá naďalej nezabezpečuje najpriaznivejšie podmienky na zdarný vývoj dieťaťa. Pretože výrokmi II., IV a V neodkladného opatrenia došlo k zmene doterajšieho rozhodnutia, bolo potrebné túto skutočnosť vyjadriť aj vo výroku napadnutého uznesenia okresným súdom. Uvedený nedostatok však nemal vplyv na rozhodnutie, keďže odvolací súd uvedené výroky zmenil a návrh matky zamietol.

19. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd, vo vyvolanom odvolacom konaní rozhodol tak, že napadnuté uznesenie okresného súdu zmenil v napadnutých výrokoch II, IV, V, VI, VII podľa § 388 CSP a v napadnutom výroku I. uznesenie okresného súdu potvrdil ako vecne správne cez úpravu v § 387 ods. 1 CSP.

20. O trovách konania odvolacieho konania krajský súd s poukazom na § 58 CMP nerozhodoval, nakoľko v prípade rozhodnutia o odvolaní proti rozhodnutiu o odvolaní proti neodkladnému opatreniu v prejednávanej veci nejde o konečné rozhodnutie, pričom o trovách konania rozhoduje súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

21. Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v senáte v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa ust. § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa ust. § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa ust. § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
 - b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
 - c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.
- Podľa ust. § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa ust. § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa ust. § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa ust. § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa ust. § 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa ust. § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.